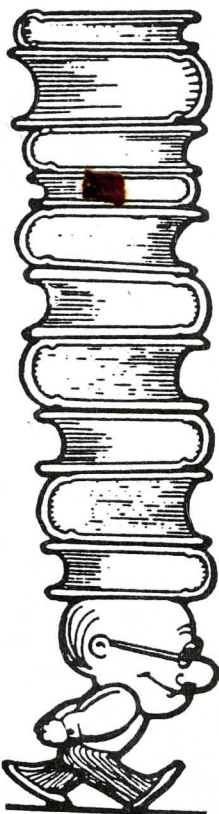
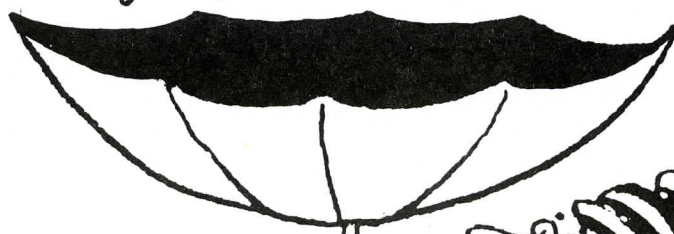
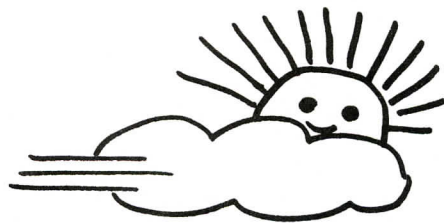

הירוק

מעל
45

!! מ"מ

מזל טוב... מזל טוב

* י מ י * ה ו ל ד ת *

24.10 נעמי פורסט
דני פורסט
עמי בן-צבי
נח בלר (נכד טנא)
שני בוסקילה

25.10 מירון וינקלר

26.10 אוהד דבולט

27.10 לילה הארט
יאיר וולר (נכד מ. כהן)
קמע דיבון (נכד)
דור גדליזון
טל איסטון

* י מ י * כ י ש ו א ין *

24.10 קרן ויובל ג'קסון

28.10 אור אורן

25.10 הילה ויהודה יהודה

30.10 ברק בן-דשף

26.10 מיקי ויהודה עדר
שלומית והרי ליפשיץ

27.10 שרונה ודוד מרציאנו
אביטל ואיסר ניומן
שר ג'קסון וג'וש קסדן

29.10 עמליה וגיל לוין

30.10 פרנקי ופיל גליק

ת ז כ ו ר ת :

הערב, בשעה 19.30, מפגש על כוס תה עם הקבוצה
מאנגליה שעבדה בגן הבוטני של אוניברסיטת י"ם.
(פרטים ב"דבריי" מלפני שבוע...)

מרוסיה באהבה
ה ע ר ב - ב מ ו ע ד ון

כואו בשעה 21.15 לשמע מחוויותיהן של

ש מ ח ה ו ד ל י ה ו . בעיר קישינב הקיץ.

מה נשמע?

* סוף-סוף גשם ראשון, אך לא היורה המבורך והמתון - אלא סערה טרופית כזו, שבדי עננים כאלה, דעמים וברקים, שאפשר היה לחשוב שאנו נמצאים בארץ המונסונים! הרבה נזק נגרם בעקבות מרזבים סתומים, בעיקר בבנין חדר-האוכל, אך גם בבתים פרטיים. אביבה מוסרת שבאו כבר ממנהלת הכנרת לטפל בסתימות והיא מבקשת מחברים לעלות על גגותיהם ולנקות שם את המרזבים. בספריה המון ספרים נרטבו, ועדיין לא העריכו את גודל הנזק.

יש לציין במיוחד, את עזרתם של תלמידי האולפן, שבאו לעזרת העם בהוצאת מי השטפונות ממוסדות הציבור, ובייבוש הרצפות.

* למרבה הפלא ובמזל יוצא מן הכלל, ענפי החקלאות כמעט ולא נפגעו.

* קורבן נוסף למזג-האוויר הסוער במוצאי-שבת היתה חגיגת יום-הולדת של קן ערגמ"ן של ה"נוער העובד" המקומי. החניכים והמדריכים עמלו ימים ארוכים בהכנת המסיבה, הכינו איזה תריסר כתובות-אש והרבה הופעות. ברגע האחרון, העבירו את הכל בחיפזון ותוך גשם זלעפות למועדון, בלי הפירוטכניקה, כמובן. באו כ-100 אורחים מחוץ למשק! מכפר-הנשיא עצמו, איש כמעט ולא יצא מהבית באותו לילה.

* בבית-הספר-היסודי, עסוקים במשך שבועיים בנושא-מרכז על בטיחות וזהירות בדרכים. הפעולות הרבות בכיתות ובבית כללו הדרכה על ידי שוטרי ראש-פנה, ניידת אופניים עם רמזורים וכו', ופעולות לילה להדגים את הסימנים ה"זוהרים". נקווה לתוצאות חיוביות בהמשך!

* רוי וג'קי חזרו מפריז, שם השתתפו ביריד בינלאומי ל"מרכיבי מזון", ביניהם כמובן צמחי מרפא ותבלינים. הפיבר-פיו שלנו היה, כנראה, להיט בביתן מכון-היצוא-הישראלי וההזמנות זרמו עד כדי כך שלא נוכל להדביק את הביקוש עד לאיסוף היבול הבא בתחילת מאי.

* ברוך-הבא לגדעון לוי שהגיע לביקור בית.

* איחולי החלמה מהירה ליאסו, ששבר רגל בזמן ששיחק כדורגל.

* לסיום, ירדתי לפאב הערב (יום ג') לשעה קלה בקרבת חבריי, בני ה-30+ (+). המארח, כרגיל, היה בוב ועל כוס מיץ עם קרח (1 שקל), הוא סיפר לי שמעכשיו והלאה, יתחלקו איתו בתורנות נעימה זו גם שבי, ליבה, ארנולד ודינה. היה נחמד מאד - מומלץ לבורחים ממבט לחדשות, פופוליטיקה וסרטי וידאו מפוקפקים.

שבת - ש ל ו ם
א ל ז ה

קרה שוב - וחבל

במשך תקופה ארוכה היתה הרגשה שבקיבוצנו קשה למצוא בעלי תפקידים שיסכימו למלא את אותם תפקידים חשובים כגון רכזי ועדות. כבר התרגלנו שוועדת ההצעות (או במקרה הגרוע - אד-הוק) מציעה שם, ואז, בצורה פורמאלית בלבד, האסיפה מאשרת אותו. לאחרונה אנו מגלים שהתופעה הזאת חולפת, ורוח ההתנדבות שוב נושבת בין חברי הקיבוץ, אשר מראים רצון לקחת לידיהם את האחריות לניהול הקיבוץ.

זה יפה, חיובי וחשוב שאנו נתמור ונעודד את אותם חברים. לאחר מאמצים גדולים ותקופה ארוכה, שבה לא נמצא מועמד שיסכים לקחת את ריכוז ועדת התחבורה, אשר חולשת על תחום כל כך רגיש במערכת הצרכים של חברתנו, הועלה שמו של חבר מסויים לרכז את הוועדה. שמו ירד מהר, בעקבות דיונים שקיימה ועדת ההצעות, ובהם הטיעון העיקרי היה שרכז המוסך לא יסתדר איתו, ואיומו של סדרן התחבורה להתפטר. הוועדה מצאה מועמד נוסף ושמו מתנוסס על גבי לוח המודעות. ניגשתי לרכזת הוועדה וביקשתי ממנה להוסיף את שמו של החבר, כהצעת חברים, וכך עשתה.

החלק המכוער של הסיפור מתחיל כאן. רכזת הוועדה, ביוזמתה, ניגשה למועמד שאותו הם דחו, והודיעה לו שאין טעם שיתמודד, לאחר שבשיחות עם מספר רב של חברים התברר שלא מעוניינים בשרותיו, ובנוסף לכך דאגה להכפיש את שמו ללא צורך, וללא שום בסיס רציני.

עכשיו חזרנו לנקודת ההתחלה, שממנה יצאנו לקראת עתיד מבטיח יותר, של נכונות לקחת אחריות על תפעול הקהילה. וכל זאת משום שרכזת הוועדה גילתה פעם נוספת חוסר יכולת, טקט, ומקצועיות בתהליך שבו המועמד הרצוי והטוב ביותר ייבחר על ידי הציבור שאותו הוא אמור לשרת.

כולנו התנדבנו למלא את התפקידים הנ"ל משום שרצינו לעזור, לשנות, ויותר מכל לשרת את החברה (באותו תחום) בצורה הטובה ביותר. אך מה לעשות, כשרוב בעלי התפקידים לא הוכשרו, ואין בידם הכלים המתאימים על מנת לבצע את הנדרש. נעשות המון טעויות בתום לב, ומתוך רצון טוב, אשר מחבלות בתהליך של ניצול מאגר הכשרונות אשר בידינו, כך שנוכל להטיב יותר עם עצמנו.

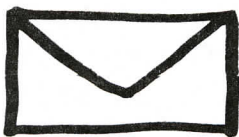
קל בקיבוץ לתפוס את הכיסא האחורי, כי כולנו יודעים ש"מי שלא עושה, לא שוגה". אז בואו נעזור לאותם נהגים שמוכנים להבחר על ידי ציבור הנוסעים, בצורה שמקובלת עלינו, ולא על ידי סינון מוקדם של הכרטיסן.

בברכת דרך צלחה ודמוקרטיה - שבת שלום

רפי פ.

תודה!

מתיבת הדואר

10.10.93.

חברי כפר הנשיא היקרים!
מעציב אותנו שעלינו לעזוב את הקיבוץ שלכם ולחזור לביתנו באנגליה.
לא נוכל לבטא במילים את הנאתנו מהתקופה היפה שבילינו בכפר הנשיא,
וההזדמנות לבלות בקרבת משפחתנו האוהבת, פרל ובלילנדה, עוד הגדילה
את ההנאה.

הרשו לנו להודות לכולכם עבור הידידות שאתם מגלים כלפינו במשך
כל השנים של ביקורינו כאן, והכנסת האורחים החמה שבה אנו זוכים.
נאחל לכולכם שנת 5754 שלווה ומאושרת.

בידידות, ראי, שפרה וקים

(קרוביהם של משפ' בן-עמר)

תגובת מרכזת ו. ההצעות

במשך תקופת כהונתי כרכזת ו. הצעות, הגיעו אלי מספר חברים שביקשו להיות חברים בוועדות שונות. אנחנו, כידוע, לפעמים מתקשים מאד למלא תפקידים שונים, או להרכיב ועדות לפי התקן. לכן, חבל מאד אם חבר פונה אלינו עם רצון להיות פעיל, ואנחנו לא יכולים להציע אותו או אותה לוועדה כלשהי או לתפקיד מסוים.

הסיבות לכך מגוונות: דווקא הוועדות הדרושות לנו לא מתאימות לאותו החבר, רכז הוועדה לא מעוניין לעבוד עם החבר ההוא, או שיש לדעתנו סיבות חברתיות, שבגללן לא נראה לנו להציע את אותו החבר לוועדה מסוימת. מטעמי הגינות, מגיע לאותו החבר הסבר מצידנו, לגבי הסיבות להמנעותנו מלהציע אותו לתפקיד או לוועדה. סביר להניח, שוועדת הצעות בהרכב אנושי אחר, היתה מגיעה אולי להצעות אחרות. זה קורה בכל שטחי חיינו, ולכן קיים מוסד הרוטציה בתפקידים. כולל ועדת ההצעות.

ועכשיו למקרה הספציפי:

- 1) תיקון טעות - לא התקשינו למצוא מועמד לתפקיד רכז ו. התחבורה, כפי שרפי טוען. הגיעה אלינו הצעה, שאותה בדקנו לעומק. בסופו של דבר, החלטנו לא להציע את החבר המוצע והעלינו הצעות שונות. השם שהצענו בסוף הוא לדעתנו ההצעה הכי מתאימה לקיבוץ ולתקופה זו. אנחנו בהחלטתנו התחשבנו בדעת האנשים הצריכים לעבוד עם אותו בעל תפקיד. לדעתי, כך גם צריך לפעול בחברה קיבוצית. לא מציעים שמות בחלל הריק.
- 2) הסיבה שיזמתי שיחה עם החבר שאותו לא הצענו, לא היתה כדי לשכנע אותו להוריד את שמו מהתמודדות על התפקיד שהוא רצה. ההיפך הוא הנכון. חשבנו שהוא יזבא לבחירה כהצעת חברים. אין לנו התנגדות לזה. אגב, אני אישית חושבת שזאת פגיעה קשה, כשמתמודדים על תפקיד ולא נבחרים, זאת מנסיון אישי. הסיבה היתה, כפי שצינתי למעלה, שחשבתי שמגיע לאותו החבר הסבר על דרך עבודתנו. העיתוי שבחרתי להסבר הזה היה גרוע, ועל זה אני מצטערת. התכוונתי להתנצל באופן ישיר ואישי, אבל אם העניין כבר הובא לעיתונות, אני אנצל את ה"מדיום" הזה כדי להתנצל באופן פומבי. עד כאן.

שרה ד'

נ.ב. - אנחנו מחפשים כבר הרבה זמן מועמד "נלהב" לתפקיד רכז ו. חגים. נא לעזור לנו.

מי מממן את השוויון?

שמחתי שאילן המאירי נקרא לדגל השוויון הקיבוצי והביע את התנגדותו הנמרצת להצעה שוועדת החברה פרסמה בדבר הגדלת דירות ע"ח החבר. הנימוקים להתנגדותו נובעים מיצירת מעמדות בקיבוץ, כפי שזה היה מתבטא באופן מעשי, אילו היינו מקבלים את ההצעה לאפשר לחבר לרכוש רכב פרטי על חשבוננו. אך אני רוצה להסביר, שהמצב בדיוק הפוך. בעוד שהקיבוץ מקיים שיטה שוויונית של שימוש ברכב, הוא יצר כמו ידיו, ומימן מכספיו, שיטת דיור, שהיא כולה אי-שוויונית. חברינו גרים בדירות קבע (חשוב להבין את המשמעות - אין לחבר זכות לעבור מדירת קבע) בגדלים וברמות איכות שונים - דירות של 54 מ', 60 מ', 66 מ', - ואני מבין שגודל הדירה הבאה נקבע ל-70 מ'. לא נתקלתי בשום חברה בעולם, בה כולם משלמים שכר דירה שווה ומקבלים בתמורה דירות ברמות שונות. זאת המצאה ייחודית שלנו, ולא מצאנו לה פתרון. והנה, באה ועדת החברה ומציעה למי שמצבו נחות ליישר קו עם הנורמה הקיבוצית, אם יוכל לגייס ממון. עלינו לברך על יוזמה המביאה בחשבון מציאות מצערת, אך בכל זאת מציאות, שהקיבוץ שלנו אינו מוכן להקדיש אמצעים כדי לממן שוויון בתנאי הדיור. מכאן אני מסתייג מסעיף אחד בהצעת ועדת החברה - דהיינו, לאפשר הגדלת הדירות עד ל-80 מ'. ברור שהצעה כזאת תיצור פערים עוד יותר גדולים. אבל היתר להגדיל דירה לגודל המקובל יצמצם פערים ויתרום לחיסול חלקי של עיוות נוראי, שהוא פרי התכנון שלנו.

ג'וני פרנק

שיעור בכלכלה

אנגה

כן. זאת אני, העורכת שלכם, מעיזה להתבטא בנושא שרחוק מתחום המומחיות שלה.

כולנו קיבלנו בימים אלה דף בשם תקציבי קיום 1993, המסכם את מצבנו בתום שני שליש של השנה הנוכחית. משום מה החלטתי הפעם, בניגוד לנוהלי בשנים קודמות, לא לזרוק אותו לפח מיד "כי אני לא מבינה בענייני כלכלה", אבל ישבתי וניסיתי להבין מה קורה.

מיד בלט נתון אחד (אחרי שהתבררה לי העובדה שהמספרים בסוגריים בטור השמאלי, מתייחסים למינוס...) - שחרגנו מהמסגרת שקבענו לעצמנו. טוב, לא נורא. סך הכל מינוס של פחות מחמישה אחוז. אפשר להסתדר עד סוף השנה.

אבל עיון נוסף הבליט סעיף אחד: תקציב כולל, שבו החריגה היא בסכום משמעותי מאד. זאת אומרת? זאת אומרת, לפי הבנתי, שמספר לא מבוטל מבין החברים חי על "אובר". תגידו "לא להתרגש - כך חיה רוב אוכלוסיית ישראל", אבל קחו בחשבון שה"אובר" של חבר קיבוץ יתחסל לא בסוף החודש, אלא בתחילת שנת התקציב החדשה בלבד. נאמר לי שחברים רבים חיים על "תוספת הכנסה" ממקורות שונים, ויש להניח שאצלם סעיף "תקציב כולל" לא סומן בפס אדום בהנהלת-החשבונות. יוצא מזה, שהחריגה של אותם חברים הנאלצים (רחמנא ליצלן) להסתפק במסגרת התקציב, משמעותית עוד יותר.

להציע לקבוצה זאת (רוב? מיעוט?) לבנות תוספת לדירה על חשבונם-הם, נראה לי כלעג לרש. במיוחד אני מתפלאת על גישתו של ג'וני פ', (ראה בע' זך) הרואה בהצעה זו תרומה להגברת השוויון. ומי יתקע לי, ג'וני, שהאמצעים מבחוץ עומדים דווקא לרשות אלה שגרים בדירה צפופה? מצפה לכל קיתוני הלעג של המומחים.

בעקבות אי-שביעות-רצון מהנעשה בנעורים, שהובעה ע"י צוות העובדים, הנערים וההורים, החליטה ועדת-הנעורים, לגשת לתהליך של בירור מחדש של נהלים, תקנים ואורחות-חיים בנעורים.

מערכת-שיחות זו, נערכה כבר ב-4 קיבוצים של המועצה ולוותה ע"י יוסי ברוך - רכז הנוער של המועצה ותודרכה ע"י יששכר אשד - פסיכולוג של מיט"ב, המתמחה בגישה מערכתית.

לכן, נערכה בשבוע שעבר שיחה של יוסי עם הנערים, שהסכימו להשתתף בשיחות ואף בחרו נציגים לצוות המוביל. ביום ג' השבוע, התקיימה שיחה עם ההורים, שאף הם הביעו את רצונם לקיום השיחות.

התנאים המחייבים לקיום השיחות הם :

(1) מעורבות פעילה של הנוגעים בדבר, כלומר העמדת צוות מוביל ומנחי משנה (מחנך, הורים, נערים, וו. נעורים).

(2) אישור ההחלטות ע"י כל המעורבים.

מבחינת הזמן: במידה והשיחות יתנהלו בקצב סביר - תתקבלנה החלטות תוך חודשיים.

בשיחות יידונו נושאים הנוגעים לכל המשתתפים, כאשר (מתוך ניסיון), העיקר ייסוב סביב הלינה בחדרי-נעורים (כן, לא, מתי ואיך), וספציפית לכפר-הנשיא: עזיבת לימודים.

מתוך החלטות שכבר נעשו ב-4 הקיבוצים האחרים, נכתבת אמנה, שעליה חותמים ההורים והילדים. וכן לא בהכרח נער משתייך לנעורים במידה ומחליט לא להתחייב לאמנה.

השלב הבא: בחירה דמוקרטית של הורים לצוות המוביל מתוך הורי י', י"א, י"ב, (כמו למועצה כלכלית).

בתחילה, נדון בענייני נעורים (י', י"א, י"ב), ולאחר-מכן בענייני נעורון (ז', ח', ט').

בסופו של דבר, ההחלטות יובאו לאספה.

הערה: יש לציין שהשאלות והבעיות, עוברות כחוט השני בכל הקיבוצים מהצפון לדרום ואינן ייחודיות לכפר-הנשיא בלבד.

דרושים למערכת החינוך

(1) מטפל/ת לתלתון-צעיר (כיתות א', ב') - עבודה בחצי-משרה. אתגר חינוכי, עבודת צוות, אתגר יצירתי, השתלמות מובטחת.

(2) רכז/ת משק-ילדים (משרה מלאה) בעלות אהבה וידע בבעלי-חיים. אהבה וידע בתחום החינוך. כ"ף, טבע וקשר עם ילדים וצוות עובדים.

(3) מדריך נעורים (משרה מלאה) למישהו המחפש אתגר קשר עם ילדים, הורים ביה"ס, נוער-עובד ועוד. מוכן להיות שותף בתהליך בניית אורחות-חיים. השתלמות מובטחת.

תודה לכולם

כמה ימים לפני תחילת עונת החגים, העברתי את אמי לבית-האבות האזורי בצפת, לאחר שהותה כאן למעלה משלוש שנים.

כולנו היינו עדים להדרדרות מצבה, כפרט בחודשים האחרונים לפני העברתה.

תודתי לסוזן שוורץ (בית-התחביב), ויטה (ועדת הורים), צוות המרפאה והרבה חברים: אילנה רוז, יוהנה, ג'ורג' נאי, ג'יין תלם, רודה ואלף דוברינר, אשר תמיד תמכו בי בנכונותם לשבת עם אמא עד שהגעתי מהעבודה או מהבית - והרבה חברים אחרים שהשגינו על מעשיה של אמא והודיעו לי טלפונית על הימצאותה.

ההחלטה להעביר את אמא לבית האבות לא היתה קלה, אך ידענו שמצבה הפיזי ונפשי/שכלי מדרדר מעבר ליכולת המשפחה לטפל בה יותר.

בשנה וחצי האחרונה, איבדה אמי את כושרה לקרוא, לכתוב ולעקוב אחר שיחה - בנוסף לאובדן יכולתה להתמצא בזמן ובמקום.

כשפגשה בחבר ליד תאי הדואר ואמרה שהיא לא יודעת איפה היא והיכן היא צריכה להיות - לא היתה זו בדיחה! היא כבר לא ידעה מה קורה איתה.

במשך היום "כיסינו" בערך 13 שעות רצופות בליווי צמוד - שלי, בית-התחביב ומטפלת שכירה - אך ידענו שאין ביכולתנו להיות איתה בכל שעות היממה. וככל שהיא שלטה פחות על יצריה/צרכיה, היה יותר ויותר קשה לטפל בה.

כיום אמי נמצאת במחלקה לתשושי-נפש בבית-האבות האזורי ואני נוסעת לבקר אותה 3 פעמים בשבוע. לעיתים רחוקות היא באמת יודעת מי אני, או מסוגלת לזכור את שמי - אך מכירה בי כדמות לא מאיימת שעושה לטובתה. היא עדיין משתדלת לדבר בנימוס אפילו אם קשה לה לחבר מילה למילה - ונהנית מביקורים.

שוב, תודה לכל החברה על השתתפותכם בטיפול באימי ואני שמחה שנפל בחלקה לשהות בביטחון בינינו לתקופה זאת.

רותי עמית

ב ו ב ר ו ד נ י
שהיה חבר בכפר-הנשיא בשנותיה הראשונות
נפטר לאחר מחלה קשה ומאבק ממושך.
י ה י ז כ ר ו ב ר ו ך

את
ראובן
חודני,
שתבע
לא
להאריך
את חייו

בחירות - עכשיו.

יש משהוא מרענן בעובדה ששני חברים מתמודדים על תפקיד מרכז המשק או בטרמינולוגיה החדשה "מנהל המרכז העסקי".

משמחת אותי יותר העובדה שמדובר בשני חברים צעירים בני כיתת דרור וזאת אומרת שהאחריות עוברת בהדרגה לשכבה הצעירה ביותר. קרי בני המשק. תהליך טבעי ובריא לכשעצמו.

אני מניח שרובנו נסכים שמדובר בשני בחורים מוכשרים ומצויינים והבחירה תהיה קשה ואפילו קשה מאד. ואיך נחליט? על סמך העבר? רק על סמך העבר? ומה עם העתיד...?

מכיון שאין אנו עוסקים במינוי בעל תפקיד, אלא בבחירתו - נראה לי שרצוי ואפילו הכרחי שבכל תהליך בחירות של בעל תפקיד מרכזי, על המועמד להציג מצע ולפרט לפני החברה: א. מדוע הוא חושב עצמו מתאים לתפקיד. ב. איך הוא רואה את מבנה התפקיד. ג. אלו נקודות הוא מתכוון להדגיש במהלך תפקידו. ד. האם בידיו תוכניות לטווח ארוך?

בברכת הצלחה לכולם

אשר

ביום חמישי, 28.10.93, חל

יום השלושים לנורברט כהן

בשעה 16:30 אחה"צ - נעלה לקברו לעריכת טקס קצר, בהשתתפות אחיו של נורברט מחו"ל.

בשעה 17:15 - במועדון התכנסות והעלאת זכרונות (בהשתתפות חברי עין-החורש).

כיבוד קל יוגש.

זכרונות

קיבלנו מהארכיון את הכתבה הבאה, שהופיעה ב"דבר" ב-25.4.66
והמזכירה נשכחות...

"י"ב שנות שירות של עובד ציבורי"

לפני 12 שנים ניגש אלי המזכיר דאז וביקש ממני למלא
תפקיד חיוני ביותר בוועדה חשובה ביותר במשק, באופן
חלקי-זמני. כחבר אחראי ונאמן הסכמתי כמובן לבקשתו
ונרתמתי לפעולה בוועדה אשר מנתה שמונה חברים מלאים.

כאן עלי להציג את עצמי - הריני עבדכם הנאמן - המוכר לכולכם מראשית השנה ועד
סופה - מרכז ותיק -כבוד של ועדת הדירה. ובכן - (כפי שכתוב בכל סיפור הגון)
התפקיד הנוכחי אשר אני ממלא היום - והדרגה המקצועית הגבוהה אשר אליה הגעתי,
כולל רכב צמוד. לשעבר גלילה הפרידה ז"ל והיום טרקטור (פי 45 מכוחה הסוסי של
גלילה הנ"ל), הנחוץ לטפל במיטותיהם של פי 45 אורחים, הזקוקים לשירותינו
המסועפים. נו, חברים, הנה לפניכם תמונה רחבה של שירות ציבורי, הנוגע במישרין
לכל חבר וחבר. ססמתנו - שוויון לכל. כמו שנאמר בספר הטוב: לכל אחד לפי אורכו
ורוחבו ומשקלו (נטו), ולכל אחד לפי מספר קרוביו, אורכם, רחבם ומשקלם, בהגבלה
היחידה של מספר חגי ישראל.

ובכן - כאשר נכנסתי לתפקיד לראשונה כשוליה ירוק ותמים, סבור הייתי
שהתפקיד הוא פשוט וקל, כלומר סידור לינה ומיטות ושמיכות לחברים הזקוקים לכך.
אבל חברים, במרוצת השנים (י"ב - חברים - י"ב) נוכחתי לדעת שהשטח הנ"ל איננו
אלא חלק קטן ביותר מעבודתי. למעשה - התנאים המיוחדים במינם בהם אנו חיים את
חיינו השוטפים, בזרם הנובע מהמעין המתגבר של אורחים הפוקדים את ביתנו חדשות
לבקרים לפחות 52 פעם בשנה (מדי שבת) מסרו לידי את ההכרעה - לשבת או לחסד -
הבלעדית והבלתי דמוקרטית של הקובע את מידת הנוחיות - אם בכלל - של תנוחת
ותנומת חברינו, על כל קשריהם וקשרי-קשריהם עד דור י"ב. נו חברים, מה אגיד ומה
אוסף? הנה מוצע בפניכם תפקיד מרכזי, חיוני, חיובי וחינוכי (גוף בריא בנפש
בריא) אשר כוחו לספק סיפוק, להפוך הפיכות, להנעים תנומות, ומעל לכל - להפוך
את נושא-התפקיד לאדם המבוקש, הרצוי, החשוב, המרכזי והחיוני ביותר בכל עת
ובוודאי בכל שעה של היום ושל הלילה - לא רק בכדי לספק עצות - הרי לכך מסוגל כל
אחד - כאן נפתח בפניכם כר נרחב וזרית נרחבה לפיתוח כשרונותיכם הדירתיים,
ומובטח לכל חבר השואף בדצינות למלא את התפקיד הנ"ל שיתוף פעולה איתן, הדוק
ונמרץ ביותר מכל הגורמים, המוסדות וההתאחדויות למיניהם, כגון חברי משקנו,
כן ירבו.

בזה אני אסיים הפעם. המועמדים הרבים אשר לא יספיקו לחתום ברשימה התלויה
על לוח הסדרן (לוח נוסף יוצב במשך חודש אוגוסט על יד הבריכה) יוכלו לגשת אלי,
על מנת להרשם למועמדות לתפקיד. את שאר העצות וההסברים אשר מסיבות מובות לא
יכולתי לפרט במאמרי זה, אשמח למסור בעל-פה לכל המעוניינים.

נורברט

הזדרזו - הרשימה תיסגר בשנת תש"ל--.

האם זה צריך לקרות אצלנו?

חברים - האם ידוע לכם מה זה לבקר אצל יקיר משפחה בבית הקברות שלנו?
האם זו דרישה מוגזמת לסלול כביש גישה למקום?

אנחנו, חלק מהחברים שיורדים באופן קבוע לבית הקברות, כבר לא כל כך
צעירים, ומתקשים לדת ולחזור בדרך-לא-דרך.

והאם זו בקשה מוגזמת לקבל סידורי השקיה לקבר?

אנחנו מגיעים לבית הקברות. צינור אחד משמש את כל בית הקברות, ואנחנו
צריכים לסחוב אותו ממקום למקום. כשרוצים להשקות את העציצים, מסתבר
שהמים בכלל לא מגיעים, כי לאורך הצינור יש חורים, והמים מגיעים לכל
מקום, חוץ מהמקום הרצוי.

אל נא תחשבו שהמקום מטופל!

למי שאין משפחה בקיבוץ - השטח מסביב לקבר לא מטופל, ולפעמים בקושי
רואים את הקבר, בגלל העשבים שעולים עליו.

ידוע שכפר הנשיא חברה טובה - אבל איפה הכבוד לחברינו שעזבו אותנו
למנוחתם, ולבני משפחתם שבאים לבקרם?

כן, בגלל זה אני בוכה.

כן, בגלל זה כואב לי הלב.

חברים! תתחשבו בנו, ועזרו לנו לטפל בנושא באופן דחוף.

נ ט ע

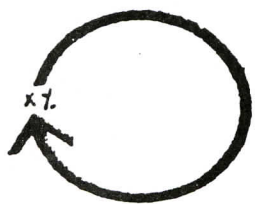
(אחרי ששמעתי את כל החברות המרגישות כמוני.)

י"א בחשוון תשל"ב (1971) מלכה ביגר
י"ב בחשוון תשכ"ד (1963) מוריס לברט

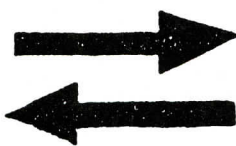

נמסר ביד. הצוות הירוק והאקולוגי

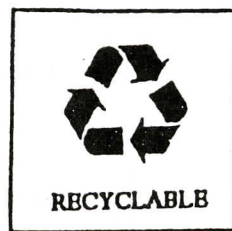
לקט סמלים למוצרים ידידותיים לסביבה

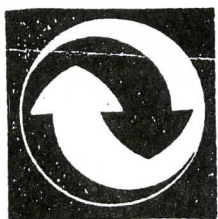
סמל זה: מלמד על
אופן החומר המחזורי
באמצעות.

סמל החצים: ארצות המיועדות
לשימוש חוזר או לשילוב מחזור
מחזורי.

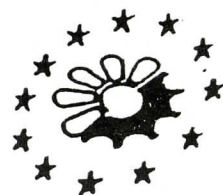
סמל המחזור הבינלאומי

הנקודה הידועה: סמל של
המוצרים שאינם מזהמים או מזיקים
מבטח לאחר השימוש.

הת הירוק האירופאי:
מוצק ממוצרים ידידותיים
לסביבה.

סמל המפלגה: אישור על
קיומה של מערכת איכות
הסביבה המפלגה.

לא נוסה על חיות.
תית אתריות יקוסמטקה.

21/10/93

ה מ צ ע ש ל י ב ת פ ק י ד מ ר כ ז מ ג ז ר ע י ס ק י

לפני כחודש, פנו אלי חברים והציעו לי להעלות את שמי כמועמד לתפקיד מרכז מגזר עסקי. בדיוק בתקופה זו, הייתי לאחר נסיון עבודה במקום שהחלטתי לא להמשיך בו. הצעה זו נתנה לי את האפשרות לחזור ולהשתלב בכפר הנשיא, ובעקבותיה להשפיע בצורה החזקה ביותר על איכות חיינו כאן. בתור חבר פעיל, הבנתי שעתיידנו כאן עומד בפני סימן שאלה גדול. בעייתנו אינה כלכלית בלבד, אלא של של בעיות כלכליות וחברתיות, וההתמודדות איתן, תקבע את איכות חיינו בדור הבא. לאור נסיוני במפעל ובוועדת חברה, אני חש שיש לי את היכולת המקצועית והנסיון החברתי שיאפשרו לי להתמודד עם תפקיד זה. אני מבטיח להיות פתוח ולקבל ביקורת אישית ומקצועית ולהתמודד איתה. לאור דברים אלו אני מבקש היום את תמיכתכם.

להלן עיקרי דרכי

- 1) כח אדם - אגלה מעורבות ישירה בגורם משקי זה שהוא לדעתי הנכס היקר ביותר שלנו. אתן תמיכה מלאה ופעילה ברכז כ"א. אתן גבוי מלא לכל חבר המעוניין לעבוד בחוץ, אך אשתדל להשאיר את החברים בבית ולמצא להם תעסוקה כאן.
- 2) מרכזי רווח נתפסים אצלי ככלי ניהול והאצלת אחריות וסמכויות לחברים בענף על כן אתן לנושא תמיכה מלאה. אך תפקידי העיקרי יהיה לתמוך בהם מקצועית להקנות להם את הכלים וההכשרה המתאימים וגם לבקר אותם.
- 3) אתן קרקע פוריה לכל יוזמה שתקום למפעלון חדש, אך את עיקר הזמן אקדיש לבסוס ענפים קיימים והבאתם לרווחיות. אחדש את החיפוש אחר מפעלון המתאים לעבודת החבר המבוגר.
- 4) אתן גיבוי מיוחד להחזרת חברים לעבודה במפעל. אשתדל יחד עם מנהל המפעל לגבש צביון עבודה קיבוצי במפעל ולהעמיק את הידע המקצועי בחברים.
- 5) אפעיל שיקולים חברתיים בהחלטות כלכליות, כשם שאני מצפה מהמזכירה להפעיל שיקולים כלכליים בהחלטות שקשורות לחברה.
- 6) רווחת החבר ורמת החיים בקיבוץ תופסים אצלי מקום גבוה בסולם העדיפויות ואעשה ככל שאוכל לשפר תחומים אלו.
- 7) אקיים כל החלטה של המועצה הכלכלית הקודמת, עד לשינוי שיעשה ע"י המועצה החדשה.

ולבסוף, כמה מילים על אותו "שד" נורא שקיים בי וגורם ל"התפרצויות" שעליהם מדברים בארוחת הבוקר. מקור ה"שד" הוא במעורבות האישית והרגשית שלי בכל מעשי. אכפת לי ואני שואף תמיד ליותר. אני מבטיח לעשות כמירב יכולתי על מנת להשתפר בתחום זה.

להתראות בקלפי,
אורי אדלשטיין

המזכירה פנתה אלי לפני מספר שבועות (כנציגה של צוות "אד הוק") לקחת את תפקיד מנהל המגזר העיסקי. לאחר תקופת התלבטות נענתי לה בחיוב.

מכוון שלא היתה לי הזדמנות להיפגש עם כל החברים (1300) ובודאי יש כאלה בינכם שהפגישה האחרונה שלהם איתי היתה במרדף אחרי הילד השובב מגן רימון... הייתי רוצה בכמה משפטים להציג את עמדותי לקראת הבחירה למנהל המגזר העיסקי.

לדעתי המסלול אותו עברתי לקראת התפקיד של ריכוז משק הוא מסלול תקין, בריא ונכון:

א. מרכז ענף גידולי שדה 3 שנים (ניהול אנשים והכרת המערכות המשקיות)

ב. סדרן עבודה + קדנציה בועדת קליטה

ג. שנה קורס ריכוז משק במדרשת "רופין" + 2.5 שנים לימוד תאור ראשון בכלכלה ומינהל.

(בזמן הלימודים קדנציה של שנתיים כחבר במועצה הכלכלית)

לצערי, בני שכבת הגיל שלי, שלא כמו שנהוג היום, צברו את הנסיון "בשטח" (ריכוז ענף וכדו') לפני הלימודים ולא כמקובל היום בו הסדר הוא הפוך אבל, אין לי ספק ששנים אלו תרמו הרבה לנסיון שאותו אני אצטרך היום.

עיקר העבודה השוטפת של מנהל המגזר העיסקי היא מול ענפי החקלאות, והנסיון שלי שנצבר בתחום זה הוא לדעתי הכרחי. בשלוש שנים אחרונות אני עובד במפעל בתקופת החופשים והיצלחתי להכיר מקרוב יותר את "יצרן הכסף העיקרי שלנו". אין לי ספק שעיקר האכרגיה שלנו תצטרך להיות בדאגה לתיפקודו התקין של מערכת זו. עם זאת אין להתעלם מהמפעלונים שמלבד הצורך בהם להגדלת ההכנסות המשק (תזרים מזומנים לגזבר), הם מהווים בסיס לעבודה מעניינת ומגוונת עם אתגרים לעתיד.

למרות שבהגדרת התפקיד החדש יש דגש על העסק, מציאת תעסוקה הולמת לשכבת הגיל המבוגרת חייבת להיות בראש מעינינו. המצב הדמוגרפי בו כפר הנשיא נמצאת מחייב זאת. תכנית רב שנתית צריכה להתאפיין עם פעולות שיגרמו לצמיחה ולא יותר מדי זמן בעסוק של "כיבוי שריפות" אך זאת אוכל להציג רק בשלב יותר מתקדם.

אני נמצא בסימסטר האחרון של הלימודים ועד פברואר אני לומד יומיים וחצי בשבוע, מה שמשאיר לי 3 ימי עבודה בשבוע ללימוד התפקיד החדש ותחילת חפיפה.

צוות "אד הוק" שמייצג חתך מכובד בחברה ונבחר על ידי החברה בחר בי כנציג שלה, כמתאים ביותר לתפקיד.

תודה,

אורן קולינס

15.10.93

בחירות למועצה הכלכלית

לאחר שמספר חברים הורידו את שמם מרשימת המועמדים לבחירה, נותרו 20 שמות. מתוכם יש לסמן 8 שמות לבחירה.

את הדף יש למסור בקלפי בימים ג' - ה' 19 - 21 באוקטובר על פי לוח השעות שיפורסם.

מי שאינו יכול להגיע בשעות הקלפי יוכל למסור את הדף בתוך מעטפה סגורה למזכירות. על המעטפה יש לכתוב "קלפי" וכן את שם המצביע. המועד האחרון למסירת המעטפה יום ה' 21.10.93 בצהריים.

השמות לבחירה הם:

11. מקס מדר	1. איתמר עדר
12. גדי עמית	2. ברוך כהן
13. צפורה סמברג	3. פנינה גולן
14. מיכאל כהן	4. מיקי נוי
15. אורי שובל	5. איתן גדליזון
16. שריטה סינה	6. זהר בן-דוד
17. אבי רוזנקרנץ	7. יאיר דוארי
18. לן ווינטראוב	8. קולין פרימוסט
19. שלמה וויסבקר	9. אודן קולינס
20. אשר איילון	10. ריימונד גוטר

וועדת הקלפי: מכאל, אביבה, אדי, תמר

ג' חשוון תשנ"ד
18.10.93

הודעה לחברים

ביום חמישי 14.10.93, במהלך נסיעה ברכב של הקיבוץ מראש פינה לכפר הנשיא, התפתח ווכוח בין בלה קטיגרוב (החברה של ארזון), לבין ארקדי (בית ראשון במולדת). בשלב מסויים עבר ארקדי ממלים למכות.

הברור בעקבות הארוע התחיל עוד באותו הערב ע"י שרה דבולט, ונמשך על ידי למחרת הארוע וביום ראשון.

הבהרתי לארקדי שאלימות פיזית אינה מקובלת עלינו בשום פנים. ארקדי הביע חרטה על מעשהו, התנצל בפני בלה והתחייב שמקרה כזה לא יחזור על עצמו. מכיוון שלמיטב ידיעתנו אכן היתה זאת התפרצות חד פעמית מצדו של ארקדי, הסתפקתי באזהרה חמורה מצדי ובהתנצלותו.

בלה וארזון דרשו שהעניין יפורסם בחברה, ועל פי בקשתם באה הודעה זאת.

תמר וולפין

ב' חשוון תשנ"ד
17.10.93

הודעה מצוות אד-הוק

לאחר החלטות האסיפה בנושא המבנה הארגוני של ניהול המשק, התחלנו בדיונים על איוש התפקידים המרכזיים (יו"ר פעיל למועצה הכלכלית ומנהל המגזר העסקי). כזכור, ההחלטה היתה שאלה יהיו שני תפקידים נפרדים. צוות אד-הוק קבל החלטה שאחד משני התפקידים האלה יתבצע ע"י אדם מבחוץ. לאחר דיונים נוספים סכמנו שלתפקיד יו"ר מועצה הכלכלית נפנה לאדם חיצוני (שכיר) ואילו מנהל המגזר העסקי יהיה חבר משק.

בסיכומן של שתי ישיבות נוספות החליט הצוות ברוב דעות להמליץ על מועמדותו של אורן קולינס לתפקיד זה.

הנושא יובא לאסיפה בשבוע הבא.

בשם הצוות: תמר וולפין

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Wow, what a way to start the winter - 45 mm within two days, not to mention the flooding of the dining-room and the library and various homes. Which does not seem to prevent temperatures from rising to the thirties (C). Do you think Israel is moving into the tropic belt?
- * One good thing is that our agriculture (avocado, grapefruit, etc.) does not seem to have been damaged.
- * Various outdoor functions (for the children) had to be cancelled or moved to dryer surroundings.
- * Roy Buskila and Jackie Amar are back from Paris, where they took part in an international fair for food ingredients. The "feverfew", which was displayed prominently on the Israeli stand, aroused much interest, and orders are flooding in - so much so that some customers will have to wait for the present crop to ripen, in order to get their goods!
- * Gideon Levy (Blanche's son), is here for a family visit. Baruch Habah.
- * The "30+ Club" has opened its doors again, after a lengthy summer vacation, and on Tuesday nights chaverim gather over a glass of beer (or juice), to chat and socialise, just as they do in the big towns.... (in the Dining Room shelter). The genial bar-tender is Bob V., and he will be helped by Shubbi, Arnold and Dina, and Libba occasionally.

So, keep smiling - SHABBAT SHALOM

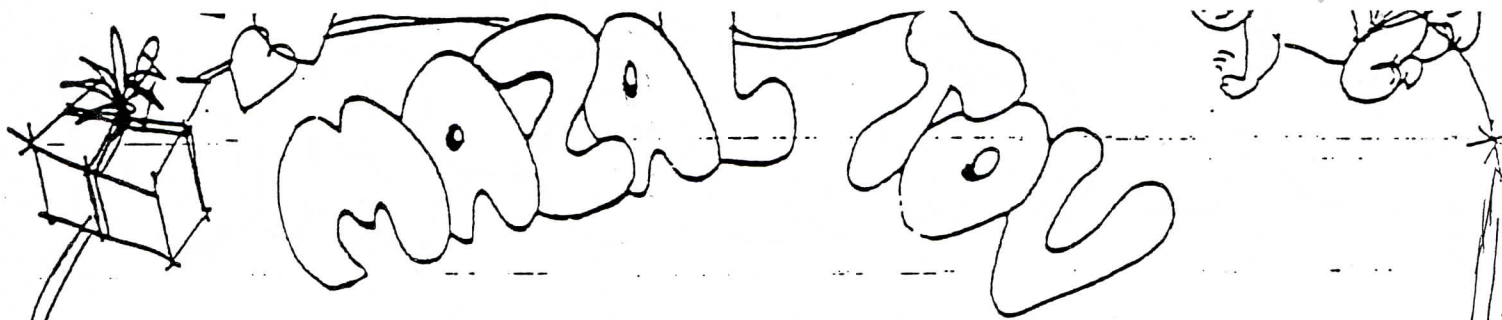
INGE

JAH RZEIT

11 CHESHVAN 1971 MALKA BIGER
12 CHESHVAN 1963 MORRIS LEVART

NEXT THURSDAY AFTERNOON at 16.30 we shall gather at the cemetery for a short ceremony with Norbert's brother, who has arrived from abroad. After that (at 17.15), in the Moadon, there will be light refreshments while people remember him. Members of Ein Hachoresch (Miriam's kibbutz) will also take part.

* HAPPY * BIRTHDAY*

* HAPPY * ANNIVERSARY *

24.10 NAOMI FORSTER
DANNY FORSTER
AMI BEN-ZVI
NO'ACH BELLER
(TENNE GRANDSON)
SHANI BOUSKILA

25.10 MERON WINKLER

26.10 OHAD DEVOLT

27.10 LEILA HART
YAIR WALLER
(M. COHEN GRANDSON)
CAMEA DEVON (GRANDSON)
DOR GEDALISON
TAL EASTON

28.10 OR OREN

30.10 BARAK BEN-RESHEF

24.10 KEREN & YUVAL JACKSON

25.10 HILA & YEHUDA YEHUDA

26.10 MIKY & YEHUDA EDER
SHLOMIT & HARRY LIPSCHITZ

27.10 SHARONA & DAVID MARCIANO
AVITAL & ISSER NEWMAN
SHERR JACKSON & JOSH KASHDAN

29.10 AMALIA & GIL LEVINE

30.10 FRANKY & PHIL GLICK

TONIGHT - AFTER SUPPER IN THE MOADON there is a get-together
over a cup of tea with the group of
British botanists who have just spent two weeks working in
the botanical gardens of the Hebrew University.

At 21.15 Dalyah Wagner and Simchah will tell us about their
experiences in Kishinev, Russia, during the summer (in Hebrew).

The following letter was received from Pearl's family:

Dear chaverim of Kfar Hanassi,
It makes us sad that we have to leave your kibbutz and return to our home
in England. The happy tranquil period we have spent on Kfar Hanassi has
been enjoyable to us beyond words, plus the opportunity to be close to
our loving family Pearl & Belinda has made it all the more worthwhile.
May we thank you one and all for the friendliness you always show us and,
over the many years we have visited Kfar Hanassi, the warm hospitality
conveyed to us all.
May we wish you all a happy and peaceful 5754. RAY, SHIFRA & KIM LANGER